

प्राणायामो जपश्चैव प्रत्याहारोऽथ धारणा ।
 ध्यानं समाधिर्हिते षड्योगस्य प्रसाधकाः ॥
 पापक्षयो देवतानां प्रीतिरिन्द्रियसंयमः ।
 मनसः स्थिरता तैभ्यस्तत्त्वालोकश्च सर्वदा ॥
 गायत्र्या प्रणवेनाथ मात्रया प्राणसंयमः ।
 जपध्यानयुतो गर्भस्तेन ह्येनस्त्वगर्भकः ॥
 घटत्रिंशन्मात्रिकः श्रेष्ठश्चतुर्विंशतिमात्रिकः ।
 मध्या द्वादशमात्रास्तु ॐकारं सततं जपेत् ॥
 श्रुत्वा यथास्वरं सन्त्यक्त्वा श्रद्धं गौर्याति संमुखी ।
 प्रणवे च कृते तद्वत् परं ब्रह्म न संशयः ॥
 चारुके प्रणवे जपे परं ब्रह्म प्रसीदति ।
 अष्टाक्षरश्च जपत्रयो गायत्री द्वादशाक्षरा ॥
 सर्वेषामिन्द्रियाणाम्नां प्रवृत्तिर्विषयेषु या ।
 निवृत्तिर्मनसा तस्यां प्रत्याहारः प्रकीर्तितः ॥
 इन्द्रियाण्यीन्द्रियार्थेभ्यः समाहृत्य स्थितो हि सः ।
 मनसा सह बुद्ध्या च प्रत्याहारेषु संस्थितः ॥
 प्राणायामैर्द्वादशभिर्यावत् कालकृती भवेत् ।
 यस्मावत् कालपर्यन्तं मनो ब्रह्मणि धारयेत् ॥
 तस्यैव ब्रह्मणा प्रोक्तं ध्यानं द्वादश धारणाः ।
 तुष्टे तु नियतो युक्तः समाधिः सोऽभिधीयते ॥
 ध्यानं चलते यस्य मनोऽभिधायते षड्ग्राम् ।
 प्राप्यावधिगतं कालं यावत् सा धारणा स्थिता ।
 ध्येये सक्तं मनो यस्य ध्येयमेवाहुपश्यति ।
 नान्यं पदार्थं जानाति ध्यानमेतत् प्रकीर्तितम् ॥
 ध्येये मनो निश्चलतां याति ध्येयं विचिन्तयन् ।
 यत्तत् ध्यानं परं प्रोक्तं मुनिभिर्ध्यानचिन्तकैः ॥
 ध्येयमेव हि सर्वत्र ध्येयस्तज्जयतां गतः ।
 पश्यति हैतरहितं समाधिः सोऽभिधीयते ॥
 मनः संकल्परहितमिन्द्रियार्थास्तु चिन्तयन् ।
 यस्य ब्रह्मणि संलीनं समाधिस्थः स कीर्तितः ॥
 ध्यायतः परमात्मानमात्मस्यं यस्य योगिनः ।
 मनस्तज्जयतां याति समाधिस्थः स कीर्तितः ॥
 चित्रस्थास्थिरता भ्रान्तिदौर्मनस्यं प्रमादता ।
 योगिनां कथिता दोषा योगविज्ञप्रवर्तकाः ॥
 स्थिरार्थं मनसः सर्वं स्थूलरूपं विचिन्तयेत् ।
 तद्भ्रतं निश्चलीभूतं रुयेस्थं स्थिरतां ब्रजेत् ॥
 न विना परमात्मानं किञ्चिज्जगति विद्यते ।
 विश्वरूपं तमेवेह इति ज्ञात्वा न मुह्यति ॥
 ॐकारं परमं ब्रह्म ध्यायेद्ब्रह्मस्थितं विभुम् ।
 क्षेत्रक्षेत्रज्ञरहितं जपेन्मात्रार्थयान्त्रितम् ॥
 हृदि सच्चिन्तयेत् पूर्वं प्रधानं तस्य चोपरि ।
 तमो रजस्तया सत्त्वं ाळलत्रितयं क्रमात् ॥
 कृष्णरक्तवितं तस्मिन् पुरुषं जीवसंज्ञितम् ।
 तस्योपरि गुणेश्वर्यमष्टपत्रं सरोरुहम् ॥
 ज्ञानम् कर्णिका तत्र विज्ञानं केशरं स्तम्भम् ।
 वैराग्यं नालं तत्कन्दो वैष्णवो धर्मो उत्तमः ॥
 कर्णिकायां स्थितं चक्रं जीववृत्तज्जलं विभुम् ।
 ध्यायेद्दरसि संयुक्तमोक्षारं मुक्तिसाधकम् ॥
 यत्कथ्यते च पुरुषसिद्धौ मात्राः प्रकीर्तिताः ।
 अष्टमात्रा परं ब्रह्म ज्ञेयोऽथात्मविदुसमैः ॥
 ध्यायन् यदि लजेत् प्राणान् याति ब्रह्मण्य-
 सेनिकम् ॥

हरिं संस्थाप्य देहेऽङ्गे ध्यायन् योगी च
 सुक्तिभाक् ॥
 आत्मानमात्मानं केचित् पश्यन्ति ध्यानचक्षुषः ।
 सांख्यबुद्ध्या तथैवान्ये योगेनान्ये तु योगिनः ॥
 ब्रह्मप्रकाशकं ज्ञानं भववन्धविभेदकम् ।
 तत्रैकचित्तायोगो मुक्तिदो नात्र संशयः ॥
 जितेन्द्रियान्तःकरणो ज्ञानदमो हि यो भवेत् ।
 स मुक्तः कथ्यते योगी परमात्मन्यवस्थितः ॥
 व्यासनस्थानविधयो न योगस्य प्रसाधकाः ।
 विलम्बजनकाः सर्वे विस्ताराः परिकीर्तिताः ॥
 शिशुपालः सिद्धिमागात् स्मरणाभ्यासमौरवात् ।
 व्यासमाः सर्वे एवेह पूर्वरात्रे परे तथा ॥
 योगाभ्यासं प्रकुर्वन्तः पश्यन्त्यात्मानमात्माना ।
 सर्वभूतेषु कारुण्यं विद्मेषं विषयेषु च ॥
 गुप्तश्रीश्रीदरादिश्च कुर्वन् योगी विमुच्यते ।
 इन्द्रियैरिन्द्रियार्थास्तु न जानाति नरो यदा ॥
 काष्ठवत् ब्रह्मसंलीनो योगयुक्तस्तदा भवेत् ॥
 सर्वे वर्णाः स्त्रियः सर्वाः कृत्वा पापानि
 भस्मसात् ।
 ध्यानमिनामलाः सन्तो लभन्ते परमां गतिम् ।
 मथनात् दृश्यते क्षमिस्तद्वत् ध्यानेन वै हरिः ॥
 ब्रह्मात्मनोर्यदेकत्वं स योगोऽतीतोत्तमः ॥
 वाञ्छैरुपायैर्मुक्तिर्न नान्तःस्थैः स्याद्यथादिभिः ।
 सांख्यज्ञानेन योगेन वेदान्तश्रवणेन च ।
 प्रत्यक्षतात्मनो या हि सा मुक्तिरभिधीयते ॥
 अनात्मन्यात्मरूपत्वमसतः सत्स्वरूपता ।
 दुःखाभावे तथा सौख्यं माया विद्याविना-
 शिनी ॥
 इति गारुडे ब्रह्मज्ञाने २४० अध्यायः ॥
 ब्रह्मज्ञानो, चि, (ब्रह्मज्ञानं विद्यतेऽस्य । ब्रह्म-
 ज्ञान + इन् ।) ब्रह्मज्ञानविशिष्टः । यथा,—
 “कुशलाकुशलाष्टितरहितः समदर्शकः ।
 लिङ्गाश्रमपरिव्यागी ब्रह्मज्ञानी निगद्यते ॥”
 इति शङ्करानन्ददीपिका ॥
 तेनापि कृष्णभक्तिः कर्षया । यथा,—
 ब्रह्मज्ञानेन पूर्णोऽहं तेनागन्देन पूर्णधीः ।
 तथापि शून्यमात्मानं मन्ये कृष्णरतिं विना ॥”
 इति पाद्मे पातालखण्डे जावालिनं प्रति ब्रह्म-
 विद्यावचनम् ॥
 ब्रह्मण्यः, पुं, (ब्रह्मण्ये हितः । ब्रह्मन् + “खलयव-
 मायतिलवृषब्रह्मण्यश्च ॥” ५ । १ । ७ । इति यत् ।
 “येचाभावकर्म्मणोः ॥” ६ । ४ । १६८ । इत्यन्-
 प्रकृत्वा ।) विष्णुः । यथा, महाभारते १२ ।
 १४६ । ८४ ।
 “ब्रह्मण्यो ब्रह्मकद्रुक्षा ब्रह्म ब्रह्मविवर्द्धनः ।
 ब्रह्मविद्ब्रह्मण्यो ब्रह्मो ब्रह्मज्ञो ब्रह्मण्यप्रियः ॥”
 व्यपि च ।
 “ब्रह्मण्यो देवकीपुत्रो ब्रह्मण्यो मधुसूदनः ।
 ब्रह्मण्यः पुष्करिकाक्षो ब्रह्मण्यो विष्णुरभ्युतः ॥”
 इत्यादि कचचक्रिका ॥
 ब्रह्मदारुद्रचः । इत्यमरः । २ । ४ । ४१ ॥ सुज-
 टणम् । तूलवृचः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शनेश्वरः । (स्त्री । दुर्गा । यथा महाभा-
 रते ६ । २२ । २६ ।
 “वेदश्रुतिमहापुण्ये ब्रह्मण्ये जातवेदसि ।
 जम्बूकटकचैत्रेषु निबलं सन्निहितालये ॥”)
 ब्रह्मणि साधौ चि । इति मेदिनी । ये, ६६ ॥
 ब्रह्मण्यदेवः, पुं, (ब्रह्मण्यो देवः ।) श्रीकृष्णः ।
 यथा,—
 “नमो ब्रह्मण्यदेवाय गोब्राह्मणहिताय च ।
 जगद्धिताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो नमः ॥”
 इति नारदीयपुराणम् ॥
 (यथा च भागवते । ४ । २१ । ३७ ।
 “ब्रह्मण्यदेवः पुरुषः पुरातनो
 निबलं हरिर्यश्चरणाभिवन्दनात् ॥”)
 ब्रह्मतालः, पुं, चतुर्मुखतालः । स तु, दशताला-
 त्मकः । तत्र ७ मात्राः । मात्रा तु, क च ट
 त पु इति पञ्चाक्षराणामुच्चारणकालः । सैव
 लघुमात्रा । तद्वत् दृढमात्रा । तन्मध्ये ४
 लघवः ६ इताः । ० । ०० । ००० । यथा,—
 “चतुर्मुखाभिधे ताले जगणानन्तरं भुतः ॥”
 इति सङ्गीतदामोदरः ॥
 ब्रह्मतीर्थं, स्त्री, (ब्रह्मण्यस्तीर्थम् ।) पुष्करमूलम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ पुष्करतीर्थश्च । (तत्र
 ज्ञानफलम् । यथा, महाभारते । ३ । ८३ ।
 १०५ ।
 “ततो गच्छेत् राजेन्द्र । ब्रह्मण्यस्तीर्थमुत्तमम् ।
 तत्र वर्णावरः स्नात्वा ब्राह्मण्यं लभते नरः ।
 ब्राह्मण्यश्च विशुद्धात्मा गच्छेत् परमां गतिम् ॥”)
 ब्रह्मलं, स्त्री, ब्रह्मणो भावः । (“ब्रह्मण्यलः ॥” ५ ।
 १ । १३६ । इति लः ।) तत्पर्यायः । ब्रह्मभूयम्
 २ ब्रह्मसायुष्यम् ३ । इत्यमरः । २ । ७ । ५२ ।
 ब्रह्मसायुष्यम् ४ । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
 मार्कण्डेये । ५७ । ६० ।
 “ब्रह्मत्वममरेष्टलं देवलं मरुतस्तथा ॥”)
 ब्रह्मदण्डः, पुं, (ब्रह्मणो ब्राह्मणस्य दण्डः सिद्ध-
 यष्टिः ।) ब्राह्मण्यष्टिका । इति शब्दचन्द्रिका ।
 वशिष्ठस्य सिद्धयष्टिः । यथा,—
 “धिवलं क्षत्रियवलं ब्रह्मतेजो बलं बलम् ।
 एकेन ब्रह्मदण्डेन बहवो नाशिता मम ॥”
 इति रामायणे विश्वामित्रवाक्यम् ॥
 (ब्रह्मणो ब्राह्मणस्य शापरूपो दण्डः ।) ब्रह्म-
 शापः । यथा,—
 “ब्रह्मदण्डहता ये च विदुर्दमहताश्च ये ।
 तेषामुद्दरणायां इमं पिण्डं दद्याम्यहम् ॥”
 इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
 (अयं हि राजधर्मो शत्रुनाशनोपायः । यदुक्तं
 महाभारते । २ । ५ । १२३ ।
 “कश्चिद्ब्रह्मणि सर्व्याणि ब्रह्मदण्डस्य तेऽनघ ॥
 विषयोऽस्मास्तथा सर्वं विदिताः शत्रुनाशनाः ॥”)
 ब्रह्मदण्डी, स्त्री, (ब्रह्मण्ये ब्रह्मोपासनायै दण्डी
 चन्द्रो दण्डः ।) चन्द्रचुपविशेषः । सत्पर्यायः ।
 अजदण्डी २ कण्टपत्रफला ३ । अस्या गुणाः ।
 कटुत्वम् । उष्णत्वम् । कफशोफानिलापहत्वश्च ।